

Trøjborg (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre finansieringsmuligheder for mindre virksomheder.

(Beslutningsforslag nr. B 6).

Idet jeg henviser til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager det, anbefaler jeg forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Trøjborg (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre udviklingsmuligheder for mindre virksomheder.

(Beslutningsforslag nr. B 9).

Idet jeg henviser til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager det, anbefaler jeg forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Helge Mortensen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en infrastrukturfond til fremskyndelse af offentlige anlægsarbejder.

(Beslutningsforslag nr. B 8).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvilige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Lotte Henriksen (S).

Formanden:

Den pågældende har søgt om orlov i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 4, litra a.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles den pågældende orlov fra og med den 20. oktober 1992, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Forhandling

Jens Jørgensen (KF):

Folketinget har nu vedtaget at meddele orlov til 1 medlem af Folketinget og at indkalde stedfortræderen.

Som ordfører for Udvalget til Valgs Prøvelse skal jeg gøre indstilling om, at stedfortræderen godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget.

Fru *Lotte Henriksen* er valgt i Frederiksborg Amtskreds. Da der ikke er stedfortrædere for Socialdemokratiet i Frederiksborg Amtskreds, må det ledige mandat som midlertidigt medlem overføres til Københavns Amtskreds, som er den bedst berettigede, således at 1. stedfortræder for Socialdemokratiet i denne amtskreds, konsulent *Vibeke Storm Rasmussen*, indkaldes i anledning af denne orlov.

Udvalget til Valgs Prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Konsulent *Vibeke Storm Rasmussen* godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 20. oktober 1992.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 7/10 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Ved hvidvaskning af penge forstår man populært, at penge indtjent, eller skal vi snarere sige erhvervet, ved kriminel virksomhed anbringes på en pæn bankkonto, så ingen kan se, hvor de er kommet fra. Det er en trafik, som typisk drives af narcoens bagmænd, og det er en trafik, der drives internationalt. Derfor har EF i et direktiv anbefalet et regelsæt, som indebærer, at pengeinstitutterne skal udforme nogle interne regler, som vil betyde, at de får større mulighed for at kontrollere, hvor pengene kommer fra, og hvis de fatter en begrundet mistanke, skal de anmode politiet om at tage affære. Der er således både tale om en indre kontrol i pengeinstitutterne og en ydre kontrol fra politimyndighedernes side.

Det er alt sammen i orden, og jeg har sympati for det, men i den udformning, det har fået i regeringens forslag, forekommer det os, at den indre kontrol er for slap, og at den ydre kontrol er for skrap. Det slappe består i, at de regler, som skal fastsættes i de enkelte pengeinstitutter, ingen offentlig godkendelse kræver, hvilket jeg synes skulle være tilfældet, og det efter min mening for skrappe ligger i, at man også bestemmer, at selv om politiets indhentning af dokumenter i visse tilfælde kunne forudsætte en forudgående retsbeslutning, behøver man altså ikke her forudgående at have denne retskendelse.

Jeg har megen sympati for formålet med lovforslaget og ingen sympati for dem, der hvidvasker pengene, men jeg er bange for, at man her i en god sags tjeneste kommer ud på en glidebane, og derfor vil jeg foretrække, at man kunne få så hurtig en retsbehandling af disse ting, at vi kunne fastholde vores gode retsprincip om, at når politiet vil have nogle dokumenter, skal der en retskendelse til.

Flemming Hansen (KF):

Lovforslaget tager sit udgangspunkt i et direktivforslag gennemført i EF, der anbefaler, at det skal være dansk ret inden 1. januar 1993.

Jeg synes, at lovforslaget er en naturlig konsekvens af den liberalisering af kapitalbevægelserne og den frie udveksling af finansielle ydelser, der heldigvis snart bliver et af de mange resultater af udviklingen af det indre marked. Det er klart, at med de muligheder, der allerede i dag findes for frie kapitalbevægelser,

kan fristelserne være store for at lade penge vandre over grænserne og dermed danne grundlag for hvidvaskning af sorte penge, og det er derfor naturligt og nødvendigt, at der på dette område gennemføres ensartede regler i EF.

Jeg må samtidig understrege, at jeg ikke tror, at problemet er så overordentlig stort i Danmark, idet der allerede i dag er oplysningspligt på en række områder, men det er klart, at jo mere internationaliseret vi bliver, desto vigtigere er det, at alle lande har de samme regler, og det synspunkt støtter vi naturligvis.

Dette er et nærliggende sted at lukke et af de huller, der kan have været for at vaske sorte penge hvide, og vi støtter ubetinget lovforslaget, som vi vil tilsikre en hurtig behandling i Folketingets Erhvervsudvalg, hvortil det formentlig henvises.

Pia Larsen (V):

Lovforslaget har til formål at fastsætte nogle regler for, hvordan vi forhindrer hvidvaskning af penge inden for det finansielle område. Det skal ses i sammenhæng med et EF-direktiv, som pålægger de enkelte EF-medlemslande at sørge for lovmæssig beskyttelse af det finansielle system mod hvidvaskning af penge. Den kendsgerning, at vi fra 1. januar 1993 har liberaliseret kapitalbevægelserne og den frie udveksling af finansielle tjenesteydelser, vil gøre det vanskeligere at opdage forsøg på hvidvaskning af penge, hvis ikke alle EF-landene vedtager nogle forebyggende foranstaltninger mod det.

Der findes i dag ingen regler om, hvordan finansielle virksomheder skal forholde sig, hvis de i forbindelse med en pengetransaktion får mistanke om et forsøg på hvidvaskning af penge. Uden sådanne regler vil det formentlig være i yderst sjældne tilfælde, at der vil blive indgivet en anmeldelse til politiet, for det vil altid være det nemmeste for den enkelte medarbejder og for ledelsen i et finansielt institut at lukke øjnene for en mistanke om forsøg på hvidvaskning af penge, hvis der ikke findes nogle helt faste interne regler for kontrol- og kommunikationsprocedurer, når en sådan mistanke opstår.

Et væsentligt element i forebyggelsen af hvidvaskning af penge vil være at kræve, at kunden identificerer sig med navn, adresse,

[Pia Larsen]

CPR-, SE-nummer el. lign., når der f.eks. åbnes en konto eller et depot. I Danmark har dette længe været normal praksis, så det skulle ikke volde særlige problemer for os, men når der er tale om såkaldte lejlighedskunder eller transaktioner foretaget på vegne af tredje-mand, vil der nu skulle kræves legitimation, når det drejer sig om beløb over 15.000 ecu. Det er nødvendigt, fordi det ellers ville være muligt at hvidvaske en sum penge f.eks. ved brug af stråmænd. Normalt har medarbejderne i finansielle institutter tavshedspligt i forhold til deres kunder og disses transaktioner, men hvis der er mistanke om forsøg på hvidvaskning af penge, kan denne tavshedspligt ikke kræves opretholdt, og det vil være nødvendigt med en politianmeldelse. Det siger sig selv, at selv om medarbejdere i finansielle institutter ikke er juridiske eksperter, skal der dog alligevel være tale om en vis begrundet mistanke efter en undersøgelse.

I Venstre har vi altid ønsket, at vi via lovgivningen værner mest muligt om privatlivets fred. Vi har f.eks. altid været betænkelige, når vi har diskuteret de teknologiske muligheder for registersammenkøring, der findes, men ligesom vi finder det hensigtsmæssigt via offentlige edb-registre at kunne opdage forsøg på socialt bedrageri, finder vi det også hensigtsmæssigt at træffe de nødvendige foranstaltninger mod hvidvaskning af penge.

Venstre støtter derfor lovforslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Vi er da også grundlæggende positive over for forslaget; indgreb mod hvidvaskning af penge kan vi da kun støtte. Vi har heller ingen betænkeligheder ved, at folk skal legitimere sig, når de åbner forretninger, konti eller foretager større engangsforretninger, og ej heller ved, at personalet skal rette henvendelse til politiet, hvis de får mistanke om, at der er noget galt på færde.

Men når politiet ved en sådan anmeldelse får adgang til at ransage folks konti uden dommerkendelse og personalet oven i købet bliver forpligtet til at hemmeligholde en sådan anmeldelse over for kunderne, er vi nødt til at spørge, om vi så ikke krænker fundamentale retspolitiske principper. Vi er alle sammen enige om, at forbrydelser skal bekæmpes, men vi er da forhåbentlig også enige om, at samtidig

med at politiet skal have mulighed for at arbejde, skal der altså også være nogle retspolitiske regler, som skal følges, således at borgernes privatliv beskyttes.

Jeg tror, at den rigtige måde at håndtere denne sag på vil være, at Erhvervsudvalget, hvortil vi går ud fra den bliver oversendt, beder Retsudvalget om at komme med en udtalelse, for Retsudvalget har trods alt de bedste eksperter i dette Ting til behandling af disse emner.

En enkelt ting undrer mig, nemlig at lovforslaget, så vidt jeg kan se, ikke er helt i overensstemmelse med direktivteksten, idet direktivet jo forlanger, at medlemsstaterne forbyder hvidvaskning af penge, men så vidt jeg kan læse lovforslaget, forbydes det ingen steder. Man definerer hvidvaskning af penge, men man forbyder det faktisk ikke.

Annette Just (FP):

På Fremskridtspartiets vegne vil også jeg sige, at dette blot er en videreførelse af kapitaliberaliseringen, men jeg synes, at vi skal være meget forsigtige med ikke at lave skærpede regler for danske banker, sparekasser og lign. Vi skal med andre ord have ens regler i hele EF-området, og det glæder jeg mig til at vi kan behandle i Erhvervsudvalget, hvortil jeg regner med, at lovforslaget bliver henvist. Vi får så også set på alle de juridiske aspekter, der allerede har været stillet spørgsmålstegn ved.

Sonja Albrink (CD):

Lovforslaget er en udmøntning af et EF-direktiv, og da det i det store og hele følger dette direktiv tæt, er det ikke de store ord, CD vil bruge på det.

Ved forslaget indføres der en pligt for medarbejderne i pengeinstitutter m.v. til at være opmærksom på mistænkelige transaktioner og foretage anmeldelser af disse til politiet. Umiddelbart er det svært at se, hvorledes der kan indføres en sådan strafsanktioneret pligt, når det tidligere er tilkendegivet, at det er uønskeligt, at pengeinstitutter følger for meget med i kundernes private forhold og således f.eks. ikke bør føre tilsyn med, hvor kunder anvender deres dankort. En mere konsekvent holdning, som er forenelig med det daglige arbejde i pengeinstitutter m.v. bør derfor overvejes.

[Sonja Albrink]

Det undrer mig også, at politiet uden retskendelse skal have adgang til alle dokumenter vedrørende enhver transaktion, som menes at have været led i en hvidvaskning af penge stammende fra kriminalitet. Hermed brydes der med de almindelige regler om, at der skal foreligge en retskendelse, før et sådant skridt kan foretages. I de øvrige tilfælde, hvor der kan foretages ransagning uden retskendelse, er det et ufravigeligt krav, at der skal foreligge en sigtelse eller en særligt bestyrket mistanke måske endda kombineret med en risiko for, at bevismaterialet eller den ved kriminalitet opnåede fortjeneste skal gå tabt. Der bør efter CD's opfattelse stilles tilsvarende skærpede krav til en ransagning i forbindelse med økonomiske transaktioner, så vi ikke går på kompromis med grundlovsfæstede retssikkerhedsgrund sætninger.

Til det med direktivet kan jeg sige, at vi er positive, men det sidste punkt vil vi meget gerne have uddybet under udvalgsbehandlingen.

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre kan tilslutte sig lovforslaget. Det har et rigtigt sigte, men inden jeg gør et par bemærkninger om det, vil jeg da lige sige, at alene titlen jo er svær at gå imod.

Jeg tror, at man i hvert fald vil få nogle eksterne problemer. Nogle af de betænkeligheder, vi har haft, har allerede været nævnt her bl.a. af den socialdemokratiske ordfører og af CD's ordfører, og det skal jeg derfor ikke komme ind på. Jeg synes, det er vigtigere, at vi prøver at koncentrere os lidt om den interne kontrol kontra den eksterne, sådan at vi er sikre på, dels at det ikke er nødvendigt at have tåbelig dobbeltkontrol – det tror jeg nu ikke bliver tilfældet – dels at der ikke kommer et skisma imellem de to.

Vi har også noteret os den skrivelse, der er kommet fra Finansrådet, som industriministeren givetvis også har set. Vi er ikke nødvendigvis enige i alt det, der står, men vi er enige i, at Finansrådet rejser en relevant problemstilling, som vi vil tage med, og det er også det, der knytter sig til nogle af mine bemærkninger om det interne og det eksterne.

Lysholm Christensen (KRF):

»Forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge« står der som overskrift, og

ingen kan vel umiddelbart have noget imod et sådant initiativ. Hvidvaskning af penge er en kriminel handling på trods af det dækkende udtryks tilsyneladende uskyldighed.

Forslaget går i retning af en koordinering af EF-landenes indsats på området og tager sigte på at afsløre konvertering, overførsel, erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, som stammer fra overtrædelse af straffeloven. Det formål har vi bestemt ikke noget imod at fremme; skatteunddragelse og anden form for økonomisk kriminalitet skal selvfølgelig afdækkes og straffes.

Forslaget inddrager fysiske personer eller kredit- og finansinstitutioner i dette arbejde, men spørgsmålet, som også andre ordførere har været inde på, er så, om medarbejdernes anmeldelsespligt vil give problemer i relation til fortroligheden mellem f.eks. bank og kunde. Et andet spørgsmål er, om medarbejderne kan komme i klemme, hvis de ikke indgiver politianmeldelse i tvivlstilfælde, og hvad med politiets ret til uden retskendelse at have indseende med private forhold? Der er nogle spørgsmål, vi skal have afklaret i udvalget.

Så kan jeg ikke dy mig for at nævne et andet område, hvor muligheden for hvidvaskning også er til stede, og det er i vores spillekasinoer. Ved behandlingen af det pågældende lovforslag blev der i sin tid fra denne talerstol argumenteret med, at det er bedre, at pengene vaskes hvide her i landet, end at det sker i udlandet. I disse moralske tider må man vel sige, at det synspunkt er dobbeltmoralisk.

Jeg er vidende om, at industriministeren er på vej med lovforslag om registrering af kunder i spillekasinoer. Jeg er ikke overbevist om, at det vil løse hele problemet, hvorimod vi slet ikke havde haft problemet med hvidvaskning i spillekasinoer, hvis ikke vi havde fået dem oprettet.

Jeg skal blot slutte med at tilkendegive vores støtte til det foreliggende lovforslag.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Det sidste først! Til hr. Lysholm Christensen kan jeg sige, at spillekasinoerne og lovgivningen derom ikke er industriministerens område, men justitsministerens, så det er altså justitsministeren, der har været ude med det spørgsmål.

[Industriministeren]

Tak for de positive tilkendegivelser. Jeg havde også forventet, at hovedspørgsmålet i dag ville blive spørgsmålet om ransagning uden retskendelse, idet det helt naturligt er det spørgsmål, pressen har rejst som følge af Finansrådets henvendelse om det, og efter Finansrådets opfattelse skulle vores lovforslag give politiet en urimelig vid adgang til at kræve dokumenter udleveret fra de finansielle institutioner og dermed bringe retssikkerheden i fare. Jeg vil godt være lidt mere grundig med det spørgsmål i svartalen, men jeg synes selvfølgelig også, at hr. Rahbæk Møllers ønske om at høre Retsudvalget i denne sag er en glimrende idé.

Det er regeringens opfattelse, at lovforslaget, som det ligger her, ikke bringer retssikkerheden i fare. Efter forslaget har banker, vekselere osv. selvfølgelig en pligt til at underrette politiet, hvis de får mistanke om, at en penge-transaktion har tilknytning til hvidvaskning. I tilfælde, hvor politiet enten som følge af en sådan underretning eller på et andet grundlag får mistanke om, at en af bankens kunder anvender banken i forbindelse med hvidvaskning af penge, har banken også pligt til efter politiets begæring at give oplysninger og at udlevere dokumenter vedrørende en sådan mistænkelig transaktion.

I de fleste tilfælde, hvor f.eks. en bank indgiver en anmeldelse til politiet om hvidvaskning, vil banken helt naturligt vedlægge de nødvendige bilag, men lovforslagets § 10, stk. 3, indebærer imidlertid, at politiet kan kræve disse dokumenter udleveret også af parter, der ikke er særlig samarbejdsvillige. Bestemmelsen blev indført i lovforslaget, efter at anklagemyndigheden i høringsfasen bl.a. anførte, at loven burde give politiet mulighed for at kræve alle nødvendige oplysninger uden retskendelse af den helt specielle årsag, at ellers kunne selve muligheden for at efterforske forholdet let gå tabt. Dernæst har anklagemyndigheden også anført, at den nugældende retstilstand har ført til, at anklagemyndigheden i hastende tilfælde faktisk har været nødsaget til at foretage et mere vidtgående indgreb end det, vi foreslår, nemlig en ransagning uden forudgående retskendelse efter retsplejelovens § 797 for at sikre beviser, som ville gå tabt ved at afvente en kendelse om udlevering af dokumenterne. Der er altså tale om en bestemmelse, hvorefter vi fak-

tisk begrænser indgrebets omfang i forhold til den mulighed, der allerede eksisterer i dag. Jeg fandt det derfor rigtigt at følge anklagemyndighedens synspunkter, som jo er velbegrundede med ønsket om at bekæmpe hvidvaskningen effektivt.

§ 10, stk. 3, indebærer ganske rigtig en fravigelse af de almindeligt gældende regler for udlevering af dokumenter, idet udleveringen som nævnt ifølge retsplejelovens § 827 kan kræves efter rettens kendelse. Politiets indhentning af oplysninger kræver heller ikke efter de nugældende regler forudgående retskendelse. Baggrunden for forslaget § 10, stk. 3, er, at de indgreb, som forslaget omhandler, er hastende, og at kunden ikke må vide, at der er en efterforskning i gang. Hvis der på grund af formaliteter går for lang tid, inden politiet får fat i de nødvendige dokumenter, eller hvis mistanken røbes, kan efterforskningen tabes på gulvet.

Som jeg før sagde, kan politiet i mangel af sådan en regel også her være nødt til at ty til det langt mere indgribende middel at foretage ransagning uden forudgående retskendelse. Hertil kommer, at der også vil være en vis domstolskontrol med, om politiets krav om udlevering af dokumenter har været berettiget. De finansielle virksomheder kan straffes, hvis de ikke udleverer de dokumenter, politiet anmoder om. En sådan sag vil som udgangspunkt blive afgjort ved domstolene, der på den måde forudsætningsvis også skal tage stilling til, om politiets krav om udlevering har været rimeligt.

§ 10, stk. 3, er absolut ikke nogen retlig nydannelse, der findes nemlig en lang række særlove og bestemmelser, som endda giver tilsynsmyndighederne en langt videregående beføjelse end den, vi har foreslået i § 10, stk. 3. En håndfuld eksempler kan bl.a. findes i kasinoloven, i loven om private registre, i miljøbeskyttelsesloven, i planlægningsloven og i loven om Københavns Fondsbørs. Efter disse love har tilsynsmyndighederne bl.a. adgang til ransagning af lokaler og ejendomme uden retskendelse.

Det er altså på den baggrund, at det blev indføjet i lovforslaget, men jeg går ud fra, at vi får lejlighed til at uddybe det under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om ændring af lov om statsautoriserede revisorer og lov om registrerede revisorer. (Disciplinærssystem).

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 7/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Det foreliggende lovforslag repræsenterer et meget stort fremskridt i forhold til retstilstanden i dag, hvor det er således, at kun fire instanser kan indbringe en sag for Revisornævnet, nemlig skattemyndighederne, Industriministeriet og de to revisorforeninger. Ifølge forslaget får alle med en retlig interesse deri adgang til at indbringe en sag for Revisornævnet, og det mener jeg er meget væsentligt.

Om dette forslag så kan fjerne offentlighedens indtryk af, at revisorerne har et selvdømme, stiller jeg mig mere skeptisk over for, for man har opbygget det i to instanser, hvoraf 1. instans har et meget udpræget kollegialt præg. Vi så hellere, at man kunne gå direkte til Revisornævnet og derfra videre til domstolene. Det er noget, vi må snakke om, men på dette tidspunkt vil jeg gerne sige, at forslaget i hvert fald er et betydeligt fremskridt i forhold til forholdene i dag.

Flemming Hansen (KF):

Det nuværende disciplinærssystem for statsautoriserede og registrerede revisorer har ofte

været kritiseret bl.a. for sin indirekte klagegang. Det er derfor tilfredsstillende, at industriministeren nu fremsætter et lovforslag med direkte klagegang og endda med to sideordnede disciplinærssystemer, et for hver af de to slags revisorer, og endelig et Revisornævn, der skal fungere som 2. instans for afgørelser truffet af disciplinærnævnene.

Vi synes, det er utrolig vigtigt, at vi i en meget turbulent tid, hvor vi vitterlig har været og er plaget af mange problemer med selskabers betalingsstandsninger og konkurser, og i en periode, hvor vi har oplevet utrolig mange ændringer inden for virksomhedernes område, altid er mest muligt sikre på, at revisorerne arbejde udføres absolut optimalt og loyalt både over for den enkelte virksomhed og over for offentligheden.

Det er derfor glædeligt, at reglerne nu skærpes, og det er lige så glædeligt, at vi for såvel de registrerede som de autoriserede revisorer har fået tilkendegivelse om, at de er enige i de forslag, der her ligger, og fuldt ud bakker dem op. Det er glædeligt, fordi der er tale om en ganske alvorlig opstramning i forhold til de nuværende regler dels i form af bødernes størrelse, dels fordi Revisornævnet kan udvide disciplinærnævnets bødeforslag med helt eller delvis at frakende en revisor beskikkelse eller retten til at være optaget i Revisorregistret.

Vi støtter forslaget helt og har let ved at medvirke til en hurtig behandling i udvalget. Jeg vil samtidig understrege, at vi ser frem til det, ministeren i sin skriftlige fremsættelse kalder en 2. fase, nemlig de vurderinger, Revisorkommissionen foretager, og som er under behandling. Jeg mener, at det er under det punkt – til den tid – vi skal have en større debat om revisorerne rolle i det danske samfund såvel i forhold til samfundet som til virksomhederne. Og vi ser også frem til den debat.

Pia Larsen (V):

Den senere tids erhvervsskandaler har fået mange til at mene, at hvis blot revisorerne havde passet deres arbejde, og hvis der var en reel mulighed for sanktioner, såfremt man kunne godtgøre, at de ikke havde passet deres arbejde, havde der måske slet ikke været nogen erhvervsskandaler.

I Venstre ser vi mere nuanceret på den opfattelse. Ikke desto mindre synes vi, det er en